

Klasa: UP/I 034-03/13-01/047
Urbroj: 580-09/74-2016-219
Zagreb, 13. prosinca 2016.

Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja, na temelju članka 30. točke 2. i članka 31. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (Narodne novine, broj 79/09 i 80/13) te članka 46. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), u upravnom postupku utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja sklapanjem zabranjenog sporazuma, pokrenutom po službenoj dužnosti protiv poduzetnika Adriatic Croatia International Club d.d., sa sjedištem u Opatiji, Maršala Tita 151, Brodogradilište i marina d.o.o., sa sjedištem u Betini, Nikole Škevina 15, Ilirija d.d., sa sjedištem u Biogradu na moru, Tina Ujevića 7, Marina Borik d.o.o., sa sjedištem u Zadru, Obala kneza Domagoja 1, Marina Dalmacija d.o.o., sa sjedištem u Sukošanu, Bibinje-Sukošan 1, Marina Hramina d.o.o., sa sjedištem u Murteru, Put Gradine 1, Marina Punat d.o.o., sa sjedištem u Puntu, Puntica 7, Marina Šibenik d.o.o., sa sjedištem u Šibeniku, Obala Jerka Šižgorića 1, Tehnomont d.d., sa sjedištem u Puli, Industrijska 4, te udruženja poduzetnika Hrvatska gospodarska komora, sa sjedištem u Zagrebu, Roosveltov trg 2, temeljem odluke Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja, u sastavu: Mladen Cerovac, mag. iur., predsjednik Vijeća, Vesna Patrlj, dipl. iur., zamjenica predsjednika Vijeća, mr. sc. Ljiljana Pavlic, dipl. oec. i Denis Matić, dipl. iur., članovi Vijeća, sa sjednice 38/2016, održane 13. prosinca 2016., donosi sljedeće

RJEŠENJE

Postupak se obustavlja jer više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (dalje: Agencija) je rješenjem, klasa: UP/I 034-03/13-01/047, urbroj: 580-09/74-2014-164 od 17. ožujka 2015. utvrdila kako su poduzetnici Adriatic Croatia International Club d.d., sa sjedištem u Opatiji, Maršala Tita 151 (dalje: ACI), Brodogradilište i marina d.o.o., sa sjedištem u Betini, Nikole Škevina 15 (dalje: Brodogradilište i marina), Ilirija d.d., sa sjedištem u Biogradu na moru, Tina Ujevića 7 (dalje: Ilirija), Marina Borik d.o.o., sa sjedištem u Zadru, Obala kneza Domagoja 1 (dalje: Marina Borik), Marina Dalmacija d.o.o., sa sjedištem u Sukošanu, Bibinje-Sukošan 1 (dalje: Marina Dalmacija), Marina Hramina d.o.o., sa sjedištem u Murteru, Put Gradine 1 (dalje: Marina Hramina), Marina Punat d.o.o., sa sjedištem u Puntu, Puntica 7 (dalje: Marina Punat), Marina Šibenik d.o.o., sa sjedištem u Šibeniku, Obala Jerka Šižgorića 1 (dalje: Marina Šibenik), Tehnomont d.d., sa sjedištem u Puli, Industrijska 4 (dalje: Tehnomont), te udruženja poduzetnika Hrvatska gospodarska komora, sa sjedištem u Zagrebu, Roosveltov trg 2 (dalje: HGK), razmjenom informacija o budućim cijenama vezova u marinama u Republici Hrvatskoj, izvršenoj na sjednici Udruženja nautičkog turizma (marina) Hrvatske gospodarske komore (dalje: Udruženje) od 25. listopada 2012., sklopili zabranjeni sporazum koji za cilj ima

sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja, u smislu članka 8. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (Narodne novine, broj 79/09 i 80/13; dalje: ZZTN).

Protiv navedenog rješenja Agencije, osam stranaka je podnijelo upravne tužbe.

Presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-39/15-10, od 17. ožujka 2016., usvojeni su tužbeni zahtjevi te je poništeno gore navedeno rješenje Agencije i predmet vraćen na ponovni postupak.

Iz obrazloženja presude proizlazi kako je sud poklonio vjeru svjedocima, navodeći kako su svjedoci saslušani na usmenoj raspravi skoro suglasno izjavili da sporna rečenica iz zapisnika sjednice Vijeća Udruženja održane 25. listopada 2012. g. koja glasi, citat: „*Nazočni su također najavili da za sljedeću godinu njihove marine neće podizati cijene usluga (vezova), a oni koji će i podizati cijene ići će s minimalnim poskupljenjem (za postotak inflacije u RH)*“, predstavlja izjavu tadašnjeg predsjednika uprave poduzetnika ACI-a, koju je dao na kraju sjednice Udruženja i to usputno, kada su nazočni već napuštali sjednicu. Sud navodi kako iz izjava saslušanih stranaka proizlazi da nitko od nazočnih, osim predstavnika Tehnomonta, nije čuo navedenu rečenicu, a u odnosu na primitak zapisnika sa navedene sjednice kao i drugih sjednica dali su potpuno kontradiktorne izjave, od toga da zapisnike ne primaju, da ih primaju povremeno, da predmetni zapisnik nitko nije primio, da se zapisnici ne čitaju jer nisu bitni te da se isti obavezno verificiraju, sukladno poslovniku o radu Udruženja marina Hrvatske gospodarske komore, klasa: 011-01707-01703, urbroj: 311-30/15-07-2 od 20. ožujka 2007.

Sud je prihvatio kao logičan izvedeni zaključak da je izjava svjedoka B dana u okviru rasprave o prvoj točki dnevnog reda vezano uz osvrt na turističku sezonu u marinama.

Također, ocjenjujući značenje navedene izjave u smislu je li došlo do razmjene informacija i zatim usklađenog djelovanja kao oblika zabranjenog sporazuma, sud je zaključio da iz iskaza svjedoka proizlazi da, iako tvrdi da je izjavu dao u ime ACI-a, a potaknut pitanjem svjedoka A (s obrazloženjem da isti posjećuje sajmove u inozemstvu pa želi znati stav vezan uz cijene naših marina), istu treba tumačiti kao namijenjenu svim članovima. Naime, svjedok B je u to vrijeme bio predsjednik uprave ACI-a koji od 50 marina u okviru Udruženja ima 21 marinu pa se izjava najjačeg člana Udruženja osnovano može interpretirati kao poziv na istovrsno ponašanje, naročito uz komentar svjedoka „*a i drugi, ako su pametni, neće dizati cijene*“.

Međutim i pored toga sud postavlja pitanje ima li izjava svjedoka značenje razmjene informacija s ciljem ograničenja tržišnog natjecanja ili je to jednostrana izjava poduzetnika slijedom čega treba ocijeniti njeno značenje u konkretnom činjeničnom sklopu. Sud navodi kako stranke osporavaju izjavi značenje razmjene informacija s obrazloženjem da taj pojam uključuje određenu interakciju sudionika odnosno reciprocitet u ponašanju. Prema praksi Europskog suda, reciprocitet u ponašanju ne znači samo otvorenu komunikaciju, izričiti pristanak nego i prešutni pristanak odnosno suglasnost, s time što se zahtijeva jasan dokaz o prešutoj suglasnosti. Odnosno, ako se radi o jednostranoj izjavi poduzetnika potrebno je da se adresati jasno ograde čim se za to steknu uvjeti, kako se njihovo ponašanje ne bi tretiralo kao prešutna suglasnost, navodi sud.

Sud navodi kako utvrđeno činjenično stanje u upravnom postupku ne daje podlogu za zaključak da su svi sudionici sastanka 25. listopada 2012. upoznati sa spornom informacijom-izjavom svjedoka B na način da imali mogućnost reagirati i ograditi se od izjave. Svi sudionici sastanka, osim Tehnomonta, poriču da su je čuli, pa i HGK koja je po prirodi stvari morala za nju znati, ali im je trebala biti pružena mogućnost da se ograde od nje po primitku zapisnika sa sjednice. Prema stavu suda, upravo činjenicu dostave zapisnika sa sporne sjednice, Agencija nije utvrdila, niti osim saslušanja stranaka, provodila dokaze na tu okolnost. Da je odgovarajućim dokazima o (elektronskoj) dostavi nesporno utvrđen primitak

zapisnika, prigovori tužitelja su mogli biti u potpunosti otklonjeni a kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja zapisnik od 19. ožujka 2013. ne može se sa sigurnošću povezati sa sadržajem sjednice od 25. listopada 2012., zaključuje sud.

Slijedom navedenog, Sud smatra da ne postoji osnova u utvrđenom činjeničnom stanju da se postupanje stranaka na spornoj sjednici nedvojbeno uzme kao razmjena informacija izvršena u cilju ograničavanja tržišnog natjecanja.

Dodatno, sud smatra da je u odnosu na navode stranaka da su imali formirane cjenike prije sporne sjednice Vijeća Udruženja, činjenično stanje ostalo nedovoljno utvrđeno. Navodi primjer Marine Hramina koja je u spis dostavila dokaze da je donijela odluku o cijenama za 2013. i predaja cjenika na tiskanje znatno prije održane sjednice od 25. listopada 2012.

S druge strane, sud je potvrdio utvrđenja Agencije u svezi mjerodavnog tržišta, navodeći kako prigovori stranaka vezani za određivanje mjerodavnog tržišta u proizvodnom smislu, a s obzirom na raznolikost plovila kojima pružaju uslugu veza i drugih sadržaja koje određene marine pružaju kao i osobnih preferencija korisnika, nisu od utjecaja za odluku o utvrđivanju mjerodavnog tržišta. Sud to obrazlaže činjenicom da je Agencija, pri utvrđivanju kriterija za određivanje mjerodavnog tržišta, uzela cijene dnevne i godišnje usluge veza brodica do 10, 12 i 14 metara kao zajedničke svim marinama, čime su vrednovani podaci o uslugama koje sve marine obavljaju. Također je naveo kako nisu od utjecaja navodi pojedinih stranaka da se ne radi o uslugama najma veza već o vezu kao ostavi jer se u bitnom radi o usluzi koju stranke pružaju i za koje se plaća odgovarajuća naknada. Sud je prihvatio stajalište Agencije da kod utvrđivanja kartelnih sporazuma, za razliku od drugih povreda ZZTN-a, strogo određivanje mjerodavnog tržišta nije neophodno.

Isto tako, sud je potvrdio i da je Agencija ispravno postupila kad je postupkom obuhvatila i HGK i Marinu Šibenik.

Zaključno, sud navodi kako je, ispitivanjem zakonitosti osporenog rješenja kao i temeljem rezultata provedenog sudskog postupka, utvrđeno da je osporeno rješenje zasnovano na, za sada, nedovoljno utvrđenom činjeničnom stanju te da je u ponovljenom postupku, provođenjem odgovarajućih dokaza, potrebno otkloniti propuste na koje je sud ukazao svojom presudom, pri čemu je Agencija dužna pridržavati se pravnog stava izraženog u presudi.

Slijedom navedenog, Agencija u svrhu izvršenja navedene presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, donosi predmetno rješenje u skladu s uputama i shvaćanjima tog suda.

1. Prethodno ispitivanje stanja na tržištu i pokretanje postupka

Zaključkom klasa: UP/I 034-03/13-01/047, urbroj: 580-04/74-2013-002, od 30. prosinca 2013., Agencija je pokrenula postupak protiv poduzetnika ACI, Brodogradilište i marina, Ilirija, Marina Borik, Marina Dalmacija, Marina Hramina, Marina Punat, Marina Šibenik, Tehnomont, te udruženja poduzetnika HGK, radi utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja sklapanjem zabranjenog sporazuma o cijenama vezova u lukama nautičkog turizma u Republici Hrvatskoj, u smislu članka 8. ZZTN-a.

Agencija je u predmetu klase: UP/I 034-03/2013-01/027, tijekom provođenja prethodnog ispitivanja stanja na tržištu, u smislu članka 32. točki 1. a) i b) ZZTN-a, zaprimila očitovanje HGK-Županijske komore Rijeka, u privitku kojeg su dostavljeni i zapisnici sjednica Udruženja održanih u 2011., 2012. i 2013. godini.

Agencija je izvršila uvid u navedene preslike zapisnika te utvrdila kako se u zapisniku sa sjednice Vijeća Udruženja marina pri HGK održane 25. listopada 2012. g. (četvrtak) u Marini Kornat u Biogradu n/m, Kapetanski klub, s početkom u 14,00 sati, klasa: 023-02/12-05/12, urbroj: 311-30/15-12-2, od 26. listopada 2012. navodi sljedeće, citat: „*Nazočni su također najavili da za sljedeću godinu njihove marine neće podizati cijene usluga (vezova), a oni koji će i podizati cijene ići će s minimalnim poskupljenjem (za postotak inflacije u RH)*“.

Slijedom navedenog, Agencija je utvrdila kako postoji mogućnost da su članovi Udruženja, na sjednici Udruženja održanoj 25. listopada 2012. međusobno razmjenjivali informacije o budućim cijenama svojih usluga, a što bi moglo predstavljati zabranjeni sporazum u smislu članka 8. ZZTN-a. Stoga je Vijeće na 162. sjednici, održanoj 30. prosinca 2013., zaključilo da postoje dostatne indicije za pokretanje postupka utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja sklapanjem zabranjenog sporazuma o cijenama vezova u lukama nautičkog turizma u Republici Hrvatskoj protiv Hrvatske gospodarske komore te devet poduzetnika članova Udruženja koji su prisustvovali sjednici Udruženja održanoj 25. listopada 2012.

2. Stranke u postupku

2.1. HGK

Temeljem odredbi Zakona o Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine, broj 66/91 i 73/91; dalje Zakon o HGK) i Statuta Hrvatske gospodarske komore (Narodne novine, broj 11/94 – pročišćeni tekst, 108/95, 19/96, 64/01, 142/11 i 9/14; dalje: Statut), HGK je samostalna stručnopolovna organizacija, koja promiče, zastupa i usklađuje zajedničke interese svojih članica pred državnim i drugim tijelima u Hrvatskoj i inozemstvu. Članice Hrvatske gospodarske komore su sve pravne osobe koje obavljaju gospodarsku djelatnost sa sjedištem na području Republike Hrvatske, osim pravnih osoba koje obavljaju obrt. U Komoru se mogu učlaniti fizičke i pravne osobe koje obavljaju obrt.

HGK se financira od članarina članica (koja ovisi o veličini, odnosno gospodarskoj snazi članice), doprinosa za obavljanje javnih ovlasti (koju članice plaćaju u određenom postotku od ukupnog prihoda) te vlastitih prihoda HGK od obrazovnih i drugih vlastitih djelatnosti.

Temeljem članka 37. Statuta oblici organiziranja i rada u HGK temelje se na prostornom i strukovnom povezivanju članica. Članice HGK se prostorno povezuju u županijskim regionalnim komorama, a strukovno u udruženja i zajednice. Temeljem članka 15. Zakona o HGK i članka 38. Statuta, županijske regionalne komore nemaju posebnu pravnu osobnost, već su sastavni dio HGK, kao njen oblik organiziranja i djelovanja na određenom užem području Republike Hrvatske.

Temeljem članka 44. Statuta, strukovno udruženje je oblik strukovnog povezivanja i organiziranja članica HGK na razini Republike Hrvatske, radi unaprjeđivanja rada i poslovanja članica Komore koje obavljaju određenu djelatnost, a člankom 45. Statuta propisano je kako je svaka članica Komore članica jednog matičnog udruženja, a zavisno o svom interesu može sudjelovati u radu drugih udruženja. Člankom 46. Statuta propisano je kako udruženje na plenarnoj sjednici bira predsjednika i zamjenika predsjednika udruženja iz reda predstavnika članica HGK koje pripadaju udruženju, a člankom 47. Statuta kako udruženje s više od 20 članica ima vijeće udruženja.

Udruženje nautičkog turizma (marine) je organizirano i djeluje pri HGK – Županijskoj komori u Rijeci, a u svom radu i aktivnostima okuplja 50 marina (od navedenih marina 21 marina nalazi se u sustavu ACI-ja) s čitavog područja hrvatskog Jadrana. Aktivnosti Udruženja odvijaju se kroz rad Udruženja i njegovog Vijeća, kao izvršnog tijela. Vijeće Udruženja se, između ostalog ističe aktivnostima vezanim uz promociju hrvatskih marina na svim emitivnim

tržištima Europe, prati aktualnu problematiku u poslovanju marina i zalaže se za njezino što brže i kvalitetnije rješavanje.

Budući da se ZZTN na temelju članka 3. ZZTN-a primjenjuje na trgovačka društva, trgovca pojedinca, obrtnika i druge pravne i fizičke osobe, koje obavljajući gospodarsku djelatnost sudjeluju u proizvodnji i/ili prometu robe, odnosno pružanju usluga, Agencija je razmatrala položaj HGK s obzirom na značajke obavljanja djelatnosti te pravne osobe na tržištu, pri čemu je uzela u obzir i članak 8. stavak 1. ZZTN-a u kojem se kao zabranjeni sporazumi, između ostalih, navode i odluke udruženja poduzetnika. S obzirom na to da Udruženje predstavlja jedan od oblika strukovnog povezivanja i organiziranja članica HGK, konkretno poduzetnika koji obavljaju djelatnost marina i sudjeluju u prometu roba, nedvojbeno je da se odredbe ZZTN-a u konkretnom slučaju primjenjuju i na HGK.

2.2. ACI

Poduzetnik Adriatic Croatia International club d.d., sa sjedištem u Opatiji, Maršala Tita 151, primarno obavlja djelatnosti vezane uz pružanje usluga u nautičkom turizmu, u prvom redu najam vezova. U sastavu ACI-ja se nalazi 21 marina rasprostranjena na potezu od Umaga do Dubrovnika. Na čelu svake pojedine marine je direktor marine, a koordinaciju više marina provode direktor za sjeverni Jadran i direktor za srednji i južni Jadran. U Opatiji, sjedištu društva, nalaze se zajedničke službe koje na čelu s direktorom – zamjenikom člana Uprave ACI-ja upravljaju cijelim sustavom.

2.3. Tehnomont

Poduzetnik Tehnomont d.d., sa sjedištem u Puli, Industrijska 4, primarno obavlja djelatnosti proizvodnje proizvoda od metala, djelatnost marina i računovodstva. Zajedno s poduzetnikom Tehnomont - Brodogradilište Pula d.o.o., sa sjedištem u Puli, Ulica Fižela 6, koji je ujedno i većinski imatelj udjela u Tehnomontu, čini Grupu Tehnomont. Tehnomont upravlja marinom Veruda, smještenoj u Puli.

2.4. Marina Šibenik

Poduzetnik Marina Šibenik d.o.o., sa sjedištem u Šibeniku, Obala Jerka Šižgorića 1, primarno obavlja djelatnost marina, konkretno upravlja marinom Mandalina, smještenoj u Šibeniku, a koja je dio D-Marin sustava marina, u vlasništvu Dogus Grupe, sa sjedištem u Republici Turskoj. D-Marin sustav marina obuhvaća 10 marina na području Republike Hrvatske, Grčke i Turske.

Marina Šibenik je kapitalno povezana s Marinom Dalmacijom i Marinom Borik, jer je osnivač i Marine Šibenik i Marine Dalmacija poduzetnik Dogus Marine Croatia d.o.o, sa sjedištem u Zagrebu, Garićgradska 13 (ranijeg naziva Dogus Marina Mandalina d.o.o.), kojem je osnivač Dogus Holding A.S., Republika Turska. Marina Šibenik, Marina Dalmacija i Marina Borik su povezani i preko svojih uprava s obzirom da su članovi uprave u sva tri poduzetnika iste osobe.

2.5. Marina Dalmacija

Poduzetnik Marina Dalmacija d.o.o., sa sjedištem u Zadru, Ulica Elizabete Kotromanić 11/I, primarno obavlja djelatnost marina, konkretno upravlja marinom Dalmacija, smještenoj u Zadru, a koja je dio D-Marin sustava marina.

Marina Dalmacija je osnivač Marine Borik.

2.6. Marina Borik

Marina Borik d.o.o., sa sjedištem u Zadru, Obala kneza Domagoja 1, primarno obavlja djelatnost marina, konkretno upravlja marinom Borik, smještenoj u Zadru, a koja je dio D-Marina sustava marina.

2.7. Ilirija

Poduzetnik Ilirija d.d., sa sjedištem u Biogradu na moru, Tina Ujevića 7, primarno obavlja djelatnosti vezane uz ugostiteljstvo i turizam: hotelijerstvo, nautika i kamping. Ilirija upravlja marinom Kornati, smještenoj u Biogradu na moru.

2.8. Marina Hramina

Poduzetnik Marina Hramina d.o.o., sa sjedištem u Murteru, Put Gradine 1, primarno obavlja djelatnost marina, konkretno upravlja marinom Hramina, smještenoj u Murteru, na otoku Murteru.

2.9. Brodogradilište i marina

Poduzetnik Brodogradilište i marina d.o.o., sa sjedištem u Betini, Nikole Škevina 15, primarno obavlja djelatnost gradnje i održavanja brodova, te djelatnost marina. Brodogradilište i marina upravlja marinom Betina, smještenoj u Betini, na otoku Murteru.

2.10. Marina Punat

Poduzetnik Marina Punat d.o.o., sa sjedištem u Puntu, Puntica 7, primarno obavlja djelatnost marina, konkretno upravlja marinom Punat, smještenoj na otoku Krku.

3. Primijenjeni propisi

Agencija je u provedbi predmetnog upravnog postupka primijenila odredbe ZZTN-a, Uredbe o načinu utvrđivanja mjerodavnog tržišta (Narodne novine, broj: 9/11; dalje: Uredba o mjerodavnom tržištu), Uredbe o skupnom izuzeću horizontalnih sporazuma između poduzetnika (Narodne novine, broj: 72/2011; dalje: Uredba o horizontalnim sporazumima), Uredbe o sporazumima male vrijednosti (Narodne novine, broj: 9/11) te Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09; dalje: ZUP), budući da se sukladno članku 35. stavku 1. ZZTN-a, u postupcima koji su u nadležnosti Agencije primjenjuje zakon kojim se uređuje opći upravni postupak.

Također, Agencija je izvršila uvid u Pravilnik o razvrstavanju i kategorizaciji luka nautičkog turizma (Narodne novine, broj: 72/08; dalje: Pravilnik) kojim se propisuju vrste, minimalni uvjeti, kategorije i način kategorizacije luka nautičkog turizma.

Člankom 74. ZZTN-a propisano je kako se u primjeni ZZTN-a, a osobito u slučajevima postojanja pravnih praznina ili dvojbi pri tumačenju propisa, u skladu s člankom 1. Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji (Narodne novine – Međunarodni ugovori broj 2/12 i 9/13), primjenjuju se na odgovarajući način kriteriji koji proizlaze iz primjene pravila o tržišnom natjecanju u Europskoj uniji.

Sukladno navedenom, cjelokupna pravna stečevina Europske unije (acquis communautaire), koju čini primarno i sekundarno zakonodavstvo Europske unije, ali i sudska praksa, prvenstveno praksa Suda EU, važan je interpretativni instrument za primjenu hrvatskih

propisa o zaštiti tržišnog natjecanja u slučaju pravnih praznina ili dvojbi u tumačenju tih propisa.

Stoga je Agencija izvršila uvid u Priopćenje Europske komisije Smjernice o primjeni članka 101. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na horizontalne sporazume o suradnji (Službeni list C 11, od 14. siječnja 2011; dalje: Smjernice o horizontalnim sporazumima) i Priopćenje Europske komisije – Obavijest – Smjernice za primjenu članka 81. stavka 3. Ugovora o osnivanju EZ (koji odgovara članku 101. stavku 3. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije; Službeni list C 101, od 27 siječnja 2004.; dalje: Smjernice). Prijevodi navedenih smjernica na hrvatski jezik nalaze se na internetskim stranicama Agencije: www.aztn.hr, pod naslovom Tržišno natjecanje, podnaslov Izvori prava EU – Prijevodi na hrvatski.

4. Mjerodavno tržište

Prema odredbi članka 7. ZZTN-a, mjerodavno tržište određuje se kao tržište određene robe i/ili usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika na određenom zemljopisnom području.

Mjerodavno tržište, sukladno odredbi članka 4. Uredbe o mjerodavnom tržištu, utvrđuje se na način da se utvrdi njegova proizvodna dimenzija (mjerodavno tržište u proizvodnom smislu) i zemljopisna dimenzija (mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu).

Sukladno članku 5. Uredbe o mjerodavnom tržištu, mjerodavno tržište u proizvodnom smislu obuhvaća sve proizvode za koje potrošači smatraju da su međusobno zamjenjivi s obzirom na njihove bitne značajke, cijenu ili način uporabe, odnosno navike potrošača.

Prema članku 6. Uredbe o mjerodavnom tržištu, mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu obuhvaća zemljopisno područje na kojem poduzetnici sudjeluju u ponudi ili nabavi proizvoda.

Agencija je, u konkretnom predmetu, razmatrala tržište usluga najma veza u marinama iz razloga što su se na sjednici Udruženja od 25. listopada 2012. između članova Udruženja razmjenjivale informacije o budućim kretanjima cijena vezova u lukama nautičkog turizma na području Republike Hrvatske, te s obzirom na činjenicu da članovi Udruženja prisutni na navedenoj sjednici Udruženja obavljaju djelatnost pružanja usluga veza u marinama na području cijelog Jadrana odnosno na cijelom obalnom području Republike Hrvatske.

Pravilnikom se propisuju vrste, minimalni uvjeti, kategorije i način kategorizacije luka nautičkog turizma, te se navodi kako se luke nautičkog turizma razvrstavaju u sljedeće kategorije: Sidrište, Odlagalište plovnih objekata, Suha marina i Marina.

Sukladno Pravilniku, Sidrište se definira kao dio morskog ili vodenog prostora pogodnog za sidrenje plovnih objekata opremljeno napravama za sigurno sidrenje. Odlagalište plovnih objekata je dio kopna ograđen i uređen za pružanje usluga odlaganja plovnih objekata na suhom te pružanje usluga transporta, spuštanja u vodu i dizanja iz vode plovnog objekta. Suha marina je dio kopna ograđen i uređen za pružanje usluga skladištenja plovnih objekata na suhom te pružanje usluga transporta, spuštanja u vodu i dizanja iz vode plovnog objekta. Marina se sukladno Pravilniku smatra djelom vodenog prostora i obale posebno izgrađen i uređen za pružanje usluga veza, smještaja turista u plovnim objektima te ostalih usluga.

Sukladno navedenim definicijama Pravilnika proizlazi kako svi članovi Udruženja prisutni na sastanku Udruženja od 25. listopada 2012. između ostalog pružaju usluge najma veza u marinama s obzirom da jedino marina pruža mogućnost pružanja usluge veza plovila te je

stoga mjerodavno tržište u proizvodnom smislu Agencija odredila kao tržište pružanja usluga najma veza u marinama.

5. Očitovanja stranaka zaprimljena tijekom postupka

Kako bi utvrdila sve relevantne činjenice, Agencija je tijekom postupka od stranaka zatražila očitovanja i dokumentaciju.

Sve stranke su negirale sklapanje zabranjenog sporazuma i sudjelovanje u bilo kakvoj razmjeni informacija o budućim cijenama vezova. U bitnome, stranke navode kako same određuju svoje cijene i nikada i ni na koji način nisu dogovarale ili usklađivale politiku cijena svojih usluga s drugim marinama.

Stranke negiraju da se na sjednici Udruženja održanoj 25. listopada 2012. uopće razgovaralo o cijenama vezova, niti je to bila tema navedene sjednice. U očitovanjima stranaka se često isticalo da je sporna rečenica rezultat neiskustva osobe koja je vodila zapisnik, a koja nije poslovni tajnik Udruženja niti inače vodi zapisnike sa sjednica Udruženja.

HGK, u odnosu na zapisnik sa navedene sjednice Udruženja navodi kako je riječ o potpunom nesporazumu i nespretno ubačenoj rečenici koja u stvarnosti nije imala, niti je mogla imati, bilo kakav utjecaj na sadržaj konkretne sjednice. HGK je priložio izjavu svjedoka B koji je vodio navedeni zapisnik, iz koje, prema navodima HGK, proizlazi kako se na toj sjednici nije raspravljalo o usklađivanju i dogovaranju cijena usluga marina za 2013. niti je između članica Udruženja postignut bilo kakav dogovor po tom pitanju. Samo je jedan od prisutnih, i to svjedok B, nakon završetka sastanka, napomenuo da ACI neće podizati cijene usluga za 2013., pa je svjedok A samoinicijativno procijenio da bi ta konstatacija mogla ući u zapisnik iako o tome ostali nisu niti raspravljali niti to komentirali.

Također, stranke ističu da je sjednica Udruženja održana 25. listopada 2012. bila javna jer su joj prisustvovali mnogobrojni novinari i predstavnici ministarstva turizma i ministarstva gospodarstva, stoga nije realno da bi stranke sklapale zabranjeni sporazum u prisutstvu navedenih osoba.

6. Iskazi svjedoka

Radi pružanja mogućnosti strankama da se u postupku očituju o činjenicama i okolnostima koje su od važnosti za donošenje rješenja, Agencija je 10. i 11. rujna te 14. listopada 2014., temeljem odredbe članka 50. stavka 1. ZZTN-a, održala usmene rasprave na kojima su uz stranke, saslušani i pojedini svjedoci predloženi od stranaka.

Svjedok A, zaposlenik je HGK, a u bitnome je naveo kako u HGK radi od 2007. godine na poslovima vezanim uz nautički turizam, trenutno obnaša funkciju stručnog suradnika. Na sjednici Udruženja od 25. listopada 2012. prisustvovao je kao zapisničar i to je bio jedini put da je on bio zapisničar na sjednicama Udruženja jer je zamijenio poslovnu tajnicu udruženja koja je bila spriječena da vodi zapisnik na navedenoj sjednici.

Svjedok navodi kako zapisnik u pravilu vodi poslovni tajnik Udruženja, a ako nema poslovnog tajnika zapisnik vodi drugi djelatnik HGK. Sjednice Udruženja se ne snimaju niti u video niti u audio zapisu. Zapisnik se sastavlja nekoliko dana poslije same sjednice, a temeljem pisanih bilješki sa sjednice. Poslovníkom je određen rok od 7 dana za izradu zapisnika. Nakon što se izradi nacrt zapisnika isti se dostavlja predsjedniku Udruženja na odobrenje, odnosno ako predsjednik Udruženja nije bio na sjednici, onda njegovom zamjeniku, odnosno osobi koja je ovlaštena mijenjati predsjednika udruženja. Zapisnik

odobren od strane predsjednika Udruženja se dostavlja svim članicama Udruženja ako je riječ o Plenarnoj sjednici odnosno članicama Vijeća Udruženja ako je riječ o sjednici Vijeća Udruženja. Zapisnik se dostavlja elektronskim putem (e-mailom). Prema poslovniku zapisnici bi se trebali verificirati na slijedećoj sjednici Udruženja, ali svjedok navodi kako to nije bilo tako u praksi već je zapisnike verificirao samo predsjednik Udruženja elektronskim putem. Navedena procedura je bila i u slučaju zapisnika od 25. listopada 2012. kada je, nakon što je Svjedok B, tadašnji predsjednik Udruženja odobrio navedeni zapisnik isti prosljeđen poslovnoj tajnici Udruženja. Svjedok navodi kako on ništa ne dostavlja članicama Udruženja jer nije poslovni tajnik Udruženja.

Svjedok A nadalje navodi kako je izjavu koja glasi: *„Nazočni su također najavili da za sljedeću godinu njihove marine neće podizati cijene usluga (vezova), a oni koji će i podizati cijene ići će s minimalnim poskupljenjem (za postotak inflacije u RH)“* izrekao svjedok B. Svjedok A je naveo kako je navedena izjava izrečena nakon što je formalno završila sjednica, ali dok su svi sudionici bili prisutni u dvorani u kojoj se održavao sastanak, a svjedok A je stekao dojam kako je svjedok B tu izjavu izrekao kao predstavnik ACI-ja, a ne kao predsjednik Udruženja. Navedena izjava je izrečena u neformalnoj atmosferi, kad su se nakon završetka sjednice neki počeli ustajati odnosno spremati ali kao što je normalno u takvim situacijama, sudionici sastanaka su međusobno razgovarali. Svjedok A se ne može sjetiti kome je svjedok B rekao gore navedenu izjavu, ali navodi da je svjedok B tu izjavu neformalno izjavio odnosno komentirao na glas, a kako je svjedok A sjedio pokraj svjedoka B, on je tu izjavu čuo. Nije tražio dodatno pojašnjenje sporne izjave svjedoka B. Ne zna tko je čuo tu izjavu, ali je bila dovoljno glasna da su je mogli čuti i drugi, međutim svjedok nije čuo nikakvu reakciju drugih sudionika sjednice na izjavu svjedoka B. Osim navedene izjave svjedoka B, nije čuo da je netko drugi spominjao cijene vezova.

Nadalje svjedok A navodi kako zapisnici sa sjednica Udruženja odnosno općenito zapisnici sa sjednica udruženja pri HGK koja svjedok vodi nisu toliko formalni poput zapisnika s usmene rasprave Agencije ili zapisnika sa sudskih postupaka. Na sjednicama udruženja se općenito drže dnevnog reda ali se dosta preskače sa teme na temu. Ono što je na sjednici udruženja navedeno ne piše se kronološkim redom. U kontekstu navedene izjave svjedok A ističe kako je ona njemu dolazila na prvu točku dnevnog reda. Nadalje navodi kako se ne može točno sjetiti zašto je koristio izraz „nazočni“ ali s obzirom da je svjedok B bio predsjednik uprave ACI-ja koja broji 21 marinu, svjedok je generalizirao izjavu svjedoka B.

Svjedok B navodi kako je poslovna tajnica Udruženja vodila zapisnike sa sjednica Udruženja. Nakon što bi izradila zapisnik svjedoku B ih je slala e-mailom nakon čega bi se isti suglasio, a nakon toga bi se navedeni zapisnici na slijedećoj sjednici Udruženja verificirali. Zapisnici su se verificirali na način da bi svi sudionici na slijedećoj sjednici pročitali zapisnik i složili se s njim, a to je bila uvijek prva točka dnevnog reda. Siguran je da je to bila praksa za vrijeme dok je on bio predsjednik Udruženja, a što se može potvrditi iz zapisnika. Svjedok B ne zna postoji li u poslovniku o radu Udruženja obaveza verifikacije zapisnika, ali zna da je to bio običaj.

Svjedok B navodi kako se na sjednici Udruženja održanoj 25. listopada 2012. govorilo o koncesijama i o učincima sezone. Svjedok navodi da je on dao izjavu o cijenama vezova u 2013. Navedenu izjavu je dao nakon sjednice, kad su sudionici već počeli ustajati, te je svjedok „u hodu“ to rekao. Svjedok B ističe kako je on to rekao za ACI, a kako za druge ne zna, odnosno misli da je rekao da ako su drugi pametni da neće dizati cijene. Navedenu izjavu je rekao osobi koja je svjedočila prije njega, ali se ne sjeća imena (op. a. prije svjedoka B je svjedočio svjedok A), ta osoba mu je rekla da kao predstavnik HGK ide na sajmove izvan RH te ga zanima što će reći ako ga budu pitali za cijene usluga u marinama koje još nisu objavljene, jer su neke marine već objavile svoje cijene. Svjedok B je na upit te osobe naveo da on može reći samo za sebe tj. za ACI, a da za druge ne zna i to pod pretpostavkom da on ostane predsjednik uprave ACI-ja. Navodi kako je to isto ponovio i

predstavnicima medija nakon predmetne sjednice te da je to službeni stav ACI-ja. Svjedok B napominje kako navedeno nije bilo predviđeno dnevnim redom sjednice Udruženja od 25. listopada 2012. niti pod točkom razno. Pojašnjava da se pod točkom razno raspravlja o temama koji predlažu sudionici, a koji nisu predviđeni dnevnim redom, što na kraju opet uđe u zapisnik. Navodi da ne zna jesu li ostali sudionici sjednice čuli tu njegovu izjavu, a koliko se sjeća, nitko nije komentirao po tom pitanju.

Svjedok C u bitnome je naveo kako je bio prisutan sjednici Udruženja od 25. listopada 2012., od početka do kraja sjednice, jer ga je zanimala tema iste. Uz predstavnik članica Udruženja, na navedenoj sjednici je bilo predstavnika medija s obzirom da se tada u Biogradu na moru održavao sajam. Predstavnic medija su bili prvih 10-15 minuta nakon čega su otišli. Na navedenoj sjednici se razgovaralo o tri temeljna pitanja uobičajena za takve sastanke. Prva tema je bila ocjena prethodne nautičke sezone, druga tema je bila zakon o pomorskom dobru, a treća tema se odnosila na organizaciju nastupa Hrvatske na nautičkim sajmovima i pozicija Hrvatske turističke zajednice u vezi navedenog. U nekom trenutku su se spominjale cijene usluga marina ali je to bilo uzgredno. Svjedok pojašnjava kako se to dogodilo pri kraju sjednice kada je tadašnji predsjednik uprave ACI-ja spomenuo kako u slučaju da on ostane na čelu ACI-ja, da misli da bi politika cijena ACI-ja trebala ostati ista. Koliko se sjeća, to nitko nije komentirao niti se dalje raspravljalo o tome.

Ostali svjedoci su naveli kako nisu čuli da bi netko izrekao spornu rečenicu te kako se na sjednici Udruženja od 25. listopada 2012. nije raspravljalo o cijenama vezova, dok je jedna svjedokinja navela kako se ne sjeća o čemu se razgovaralo na navedenoj sjednici.

7. Utvrđene činjenice i okolnosti

U predmetnom postupku je bilo potrebno utvrditi je li na sjednici Udruženja od 25. listopada 2012. između sudionika sjednice došlo do razmjene informacija o njihovim namjeranim cijenama vezova za 2013. godinu, a što bi predstavljalo zabranjeni sporazum koji za cilj ima sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja, u smislu članka 8. ZZTN-a.

Člankom 8. stavkom 1. ZZTN-a zabranjeni su svi sporazumi između dva ili više neovisnih poduzetnika, odluke udruženja poduzetnika i usklađeno djelovanje, koje kao cilj ili posljedicu imaju narušavanje tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu, a osobito oni kojima se izravno ili neizravno utvrđuju kupovne ili prodajne cijene, odnosno drugi trgovinski uvjeti.

Sporazumima u smislu članka 8. stavka 1. ZZTN-a smatraju se osobito ugovori, pojedine odredbe ugovora, usmeni ili pisani dogovori među poduzetnicima te usklađena praksa koja je posljedica takvih dogovora, odluke poduzetnika ili udruženja poduzetnika, opći uvjeti poslovanja i drugi akti poduzetnika koji jesu ili mogu biti sastavni dio ugovora i slično, neovisno o tome jesu li takvi sporazumi sklopljeni između poduzetnika koji djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije (horizontalni sporazumi) ili između poduzetnika koji ne djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije (vertikalni sporazumi).

S obzirom da ZZTN i podzakonski akti doneseni temeljem tog zakona ne sadrže detaljnije odredbe o razmjeni informacija između konkurenata, Agencija u takvim situacijama kao interpretativni instrument koristi pravnu stečevinu Europske unije (acquis communautaire). Sukladno pravnoj stečevini EU, razmjena informacija između konkurenata o budućim cijenama proizvoda predstavlja zabranjeni sporazum.

Za postojanje zabranjenog sporazuma u konkretnom slučaju je bilo potrebno dokazati da su sudionici sjednice Udruženja održane 25. listopada 2012. međusobno razmjenjivali takve informacije. Prema stavu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske izraženog u presudi poslovni broj: UsII-39/15-10, od 17. ožujka 2016, upravo činjenicu dostave zapisnika sa

navedene sjednice Udruženja, Agencija nije utvrdila, niti osim saslušanja stranaka, provodila dokaze na tu okolnost. Da je odgovarajućim dokazima o (elektronskoj) dostavi nesporno utvrđen primitak zapisnika, prigovori stranaka su mogli biti u potpunosti otklonjeni, odnosno može se zaključiti kako bi u tom slučaju sud smatrao dokazanim da je u konkretnom slučaju došlo do sklapanja zabranjenog sporazuma.

S obzirom da su stranke tijekom postupka tvrdile da nisu primile zapisnik sa sjednice Udruženja održane 25. listopada 2012. ili da nemaju saznanja o tome, jedini način nedvojbene potvrđivanja da su stranke uistinu elektronskim putem primile sporni zapisnik je provođenje nenajavljene pretrage poslovnih prostorija svih stranaka odnosno računala koje se nalaze u tim prostorijama.

Imajući u vidu da je od navedene sjednice prošlo četiri godine te da stranke ne samo da imaju saznanja o tome da Agencija vodi postupak protiv njih nego točno i znaju koji bi ih dokumenti mogli teretiti, potpuno je jasno kako provođenje nenajavljene pretrage u konkretnom slučaju ne bi bilo svrhovito, jer je izvjesno da se na taj način ne bi mogli prikupiti nikakvi novi dokazi.

Dodatno u obzir treba uzeti i činjenicu da je Visoki upravni sud Republike Hrvatske u svoj presudi zauzeo stav da sporna rečenica nije rezultat međusobne razmjene informacija sudionika, već da je istu izrekao tadašnji predsjednik uprave ACI-ja i to na kraju sjednice Udruženja, usputno, kada su nazočni već napuštali sjednicu. U tom slučaju onda više nije riječ o međusobnoj razmjeni informacija, već o jednostranom iznošenju informacija, tj. jednostranom postupanju jednog poduzetnika.

U teoriji prava tržišnog natjecanja i jednostrano iznošenje strateških informacija svojim konkurentima (najčešće na sastanku, poštom ili e-mailom) također može predstavljati usklađeno ponašanje. To se uostalom navodi i u točki 62. Smjernica o horizontalnim sporazumima gdje se navodi kako je nebitno je li riječ o tome da poduzetnik jednostrano obavijesti svoje konkurente o svom budućem ponašanju na tržištu ili svi poduzetnici obavijeste jedni druge o svojim namjerama. U slučaju da poduzetnik od svog konkurenta primi strateške informacije, pretpostavlja se da ih je prihvatio i prilagodio svoje ponašanje u skladu s tim informacijama, osim ako se jasno ne očituje da ne želi primati takve podatke.

Može li određeno jednostrano iznošenje strateških informacija predstavljati zabranjeni sporazum ovisi, kao i u slučaju „klasične“ razmjene informacija, o prirodi tih informacija i o načinu njihovog iznošenja.

U konkretnom slučaju, uzimajući u obzir stav suda kako sporna rečenica iz zapisnika ustvari predstavlja izjavu svjedoka B koju je on dao u ime ACI-ja, Agencija ističe sljedeće činjenice:

- izjava je dana svjedoka A, djelatniku HGK koji je sastavljao sporni zapisnik, a osim predstavnika Tehnomonta i svjedoka C, nitko od ostalih prisutnih osoba nije čuo tu izjavu;
- svjedok B je prilikom svjedočenja naveo da je on to isto izjavio kasnije i novinarima (iako Agencija nema saznanja da bi ta izjava bila prenesena u medijima), što bi značilo da je ona javno izrečena;
- zapisnik nije izradio ACI, nego HGK pa se tehnički ne bi radilo o jednostranom iznošenju povjerljivih informacija od strane ACI-ja nego od strane HGK;
- ukoliko su ostale stranke i dobile sporni zapisnik, ne znaju čija je to izjava bila (pod pretpostavkom da je nisu čuli na sastanku) pa ona niti ne bi imala neki značaj, posebice ne na način kako je to naveo sud - da je riječ o izjavi najjačeg člana Udruženja.

Sve navedeno ukazuje da se u konkretnom slučaju radi o postupanju za koje je upitno može li se uopće okarakterizirati kao jednostrano iznošenje povjerljivih informacija. Stoga je

utvrđivanje činjenice jesu li sudionici sastanka uopće zaprimili sporni zapisnik, osim što je u ovoj fazi postupka praktički nemoguće, također i bespredmetno. Drugim riječima, čak i kad bi Agencija nesporno utvrdila da su stranke primile sporni zapisnik, isto ne bi bilo dovoljno za utvrđenje postojanja zabranjenog sporazuma zbog karakteristika izjave.

8. Odluka Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja

Na temelju provedenog postupka, Vijeće za zaštitu tržišnog natjecanja, na sjednici 38/2016, održanoj 13. prosinca 2016., sukladno ovlastima iz članka 30. ZZTN-a i 31. ZZTN-a i članka 46. stavka 5. ZUP-a, postupajući po presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, pod poslovnim brojem: UsII-39/15-10, od 17. ožujka 2016., ponovno je razmatralo navedeni predmet te je donijelo odluku da se obustavi postupak pokrenut po službenoj dužnosti protiv udruženja poduzetnika HGK te poduzetnika ACI, Tehnomont, Marina Hramina, Marina Šibenik, Ilirija, Marina Pumat, Brodogradilište i marina, Marina Dalmacija i Marina Borik radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma, jer više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka.

Vijeće svoju odluku obrazlaže kako slijedi:

Cilj predmetnog postupka je utvrditi je li na sjednici Udruženja od 25. listopada 2012. između sudionika sjednice došlo do razmjene informacija o njihovim namjeranim cijenama vezova za 2013. godinu, a što bi predstavljalo zabranjeni sporazum koji za cilj ima sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja, u smislu članka 8. ZZTN-a.

Vijeće ističe kako činjenicu jesu li stranke elektronskim putem primile zapisnik sa sjednice Udruženja održane 25. listopada 2012., a što je u svojoj presudi kao uvjet postojanja zabranjenog sporazuma naveo Visoki upravni sud, Agencija može utvrditi jedino putem nenajavljenih pretraga računala koja se nalaze u poslovnim prostorijama svih stranaka u ovom postupku. Kako je od navedene sjednice prošlo četiri godine, a stranke u ovoj fazi postupka već točno znaju koji bi ih dokumenti mogli teretiti, potpuno je jasno kako provođenje nenajavljene pretrage u konkretnom slučaju ne bi bilo svrhovito, jer je izvjesno da se na taj način ne bi mogli prikupiti nikakvi novi dokazi.

Isto tako, uvažavajući stav suda i uzimajući obzir da je svjedok B spornu izjavu dao djelatniku HGK koji je sastavljao sporni zapisnik, koju gotovo nitko od ostalih sudionika sastanka nije čuo te da se iz teksta zapisnika ne vidi čija bi to izjava bila, Vijeće smatra kako se u konkretnom slučaju radi o postupanju koje se ne bi moglo okarakterizirati kao jednostrano iznošenje povjerljivih informacija. Stoga je bespredmetno utvrđivanje činjenice jesu li sudionici sastanka uopće zaprimili sporni zapisnik. Drugim riječima, čak i kad bi Agencija nesporno utvrdila da su stranke primile sporni zapisnik, isto ne bi bilo dovoljno za utvrđenje postojanja zabranjenog sporazuma.

Pri tome Vijeće ističe kako je u obzir treba uzeti i samu prirodu tog možebitnog jednostranog iznošenja povjerljivih informacija. Naime, riječ je o jednokratnoj izjavi kojom se čak ni ne najavljuje povećanje cijene, već zadržavanje postojećih cijena ili eventualno njihovo minimalno povećanje.

Slijedom navedenog, iako su podaci prikupljeni u prethodnom istraživanju tržišta predstavljali dostatne indicije za pokretanje predmetnog postupka, podaci i činjenice utvrđeni tijekom postupka, a posebice imajući u vidu stavove Visokog upravnog suda sadržane u presudi poslovni broj: UsII-39/15-10, od 17. ožujka 2016., ne predstavljaju dokaze dovoljne za utvrđenje postojanja zabranjenog sporazuma. Budući da je Agencija iscrpila sve mogućnosti utvrđivanja činjenica u ovom postupku, daljnje vođenje postupka primjenom načela

učinkovitosti i ekonomičnosti postupanja, ne bi bilo svrhovito, pa stoga nema javnog interesa niti pravnih pretpostavki za daljnje vođenje postupka Agencije po službenoj dužnosti.

Stoga je Agencija, temeljem odluke Vijeća, a primjenom članka 46. stavak 5. ZUP-a, odlučila kao u izreci ovog rješenja.

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ovoga rješenja žalba nije dopuštena, ali nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 (trideset) dana, računajući od dana dostave ovoga rješenja.

Predsjednik Vijeća
za zaštitu tržišnog natjecanja

Mladen Cerovac, mag. iur.